

GUD ÄR NÄRMARE ÄN VI TROR...

När vi under advents-, jul-, och trettendedagstiden lyser upp våra hem med ljus av skiftande slag så handlar det naturligtvis om att vi med ljus och värme vill "skapa" en stämning av harmoni och frid där vi själva i gemenskap med våra närmaste ska kunna vara till ömsesidig glädje. Självklart tycker vi om ljus och värme och vi vill gärna ge och ta emot av den varan. Därför kan man också säga att det hos oss måste finnas en förmåga att bli brinnande av ljus och därmed också fridsbärare, förlängare, av det lilla barnets kärlek till oss som i sig själv är ett löfte: Jag ska växa upp och gå i döden för din skull. Jag ska besegra dödens makt och vinna evigt liv åt dig. Det lilla barnet, Guds enfödde son, Jesus Kristus, vår frälsare! Han som i kärlek valde att bli en av oss! Gud är närmare än vi tror! Stjärnan lyser klart!

När ungraren Imre Kertez 2002 fick ta emot sitt nobelpris i litteratur avslutade han sitt korta tacktal med ordet kärlek. Han menade att det var kärlek som höll honom vid liv. Han hade, hur konstigt det än låter, sett ljusen brinna även i Auswitch helvetesmörker. Medfången som kanske räddade hans liv genom att ge bort sin brödranson till honom och liksom stjärntydarna i stjärnan såg och leddes av ljuset är jag tämligen säker på att Imre i sin medfånges handlande

enbart såg och därmed leddes av ljus. Dessutom blev Imre i sitt tacktal, tänd av ljuset i mörkret, omedvetet eller medvetet, till ett brinnande ljus av hopp för en hel värld.

Gud är närmare än vi tror och GUD möter oss på olika plan med sitt ljus. Guds härlighet i Kristus blir uppenbar för oss på olika sätt!

Otaliga är de människor som genom ord och handlingar håller våra ljus brinnande. De som hjälper oss att ta fram våra förmågor och de som aldrig upphör att tro på våra möjligheter att vara fridsbärare och det handlar inte enbart om människor som hamnat på historiens blad. Nej, det handlar om jag och du, alla vi vanliga obemärkta som har förmågan där vi går och står att vara fridsbärare och jag är säker på att vi alla har upplevt att Gud är närmare än vi tror. Den hjälpande handen, det uppmuntrande ordet, ögonen... Gud är verkligen närmare än vi tror. Barnet som vi i kyrkan under advents, Jul och trettendedagstid på ett särskilt sätt hyllar, det barnet vill verkligen vara med oss. Därför ska vi se till att barnet får plats i våra liv så, att vår ljusstyrka inte sinar.

Kh Agne Bergmark